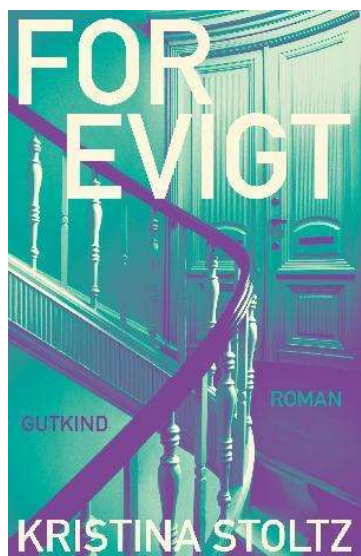

BOG

FOR EVIGT (/BOEGER/EVIGT- ROMAN)

Af Kristina Stoltz (/forfattere/kristina-stoltz) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/evigt-roman) for at anmelde

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A134294264&FRAGMENT=CONTENT)

Kristina Stoltz' kollektivroman med den rørende deklaration af en titel flakker og er for tungt tematisk læsset og personpakket.

TAGS:

BEGÆR (/TAXONOMY/TERM/896) ERINDRING (/TAXONOMY/TERM/2813)
 FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968) FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)
 IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706) KLIMADEMONSTRATIONER (/TAXONOMY/TERM/31086)
 KLIMAÆNDRINGER (/TAXONOMY/TERM/25667) KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)
 MOR-DATTER-FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7366) SAVN (/TAXONOMY/TERM/9266)
 SVIGT (/TAXONOMY/TERM/10208)

ANMELDELSE

06 okt.22

(/index.php/users/r
skydt-villadsen)

Af Mai Villadsen Ruby
**(/index.php/users/mai-skydt-
villadsen)**

Skribent

**Kristina Stoltz' kollektivroman med den rørende
deklaration af en titel flakker og er for tungt
tematisk læsset og personpakket.**

Her er nyt fra en forfatter, der kan lyse som få andre. Kristina Stoltz har bl.a. romanerne Cahun (<https://litteratursiden.dk/boeger/cahun-en-roman-om-claude-cahun>) og Paradis først (<https://litteratursiden.dk/boeger/paradis-foerst-roman>) bag sig: Nogle af de bedste i nyere, dansk skønlitteratur. 'For evigt' kan desværre ikke følge med. Heller ikke selvom den begynder så flot i den vilde natur med et ætsende modersvigt som motor.

Baby vokser op i et stort, gult træhus i Sverige med to brødre, en mor, der lever i en anden verden, og en far – skofabriksejer med over 50 ansatte – der frygter sin hustrus endegyldige exit.

I husets hemmelige værelse "øverst oppe" har Baby det bedst. Her er den vidunderlige udsigt, det smukke svaletapet, og her dufter af mor. Sanserne tindrer, når hun ligger i sengen sammen med sin mor under det rosa vattæppe. Det er hér, mor fortæller om den mystiske "Skovens Mama", som residerer i den gamle jagthytte, der hører til familiens grund. Romanen

rumsterer, river i én, mens det pusler mytisk i det viltre krat: "Hvem er 'Skovens Mama'? Findes hun?".

Da Babys mor finder en anden mand, lever den sårede Baby i pagt med naturen. Alle dage tilbringes i jagthytten, og derhjemme bliver hendes vilde natur gjort forkert.

En regibemærkning fortæller, at hukommelsen kan vælte kronologien og dermed kryptere sandheden: *"Kronologien er svær at håndtere i denne beretning. Indtil videre i hvert fald. Hukommelsen er ikke pålidelig i forhold til at følge en egentlig tidslinje"*. Uhm, udsigelsesforvitring!

En anden god, stilistisk begyndelsestakt er det overraskende håndsrækkende "vi", der inviterer ind i fortællingen, som her: *"Vi ved ikke præcis, hvor mange år der gik, måske tyve, måske kun femten. Baby havde ladet alt stå."*

Meget er så fint i bogens begyndelse, men nutidssporet lukker en fladhed ind. Scenen er sat i et coronanedlukket København, hvor Babys datter Anna og Annas datter Cajsa bor. Handlingen finder sted dels i en stor lejlighed i Frederiksstad over for Marmorkirken, som Babys far købte til sin datter, da hun skulle være alenemor, dels på Lærkesletten, hvor der lever mange truede dyrearter, og i haveforeningen Nokken.

Nu er Frederiksstad-lejligheden et kollektiv, og Baby har været sporløst forsvundet i to år. Hun har levet og forelsket sig på Møn, og det er skam ikke første gang, hun har forladt sin familie og forelsket sig, men nu er hun tilbage – som altid umiddelbar og intuitionsstyret.

Kan den sårede, vrede datter Anna tilgive forsvindingsnummeret? Kan Cajsa opbløde mors og mormors knudrede samvær? Det er et voldsomt spændende emne, dette nedarvede modersvigt; denne trang til at vende sig om og gå, men porøsiteten mellem Baby og Anna hopper desværre aldrig over i mig. Jeg kan ikke blive oprevet over det; heller ikke over Annas hang til forfald gennem sine vanvittigt dårlige kærligheds- og/eller begærs-valg.

Baby, Anna, Cajsa, Olivia, Theis, Knud, Jesse, David, Erland, Ask, Kasper m.fl. Det vrirler med mennesker, og mens de er karismatisk pjuskede, svigtes de af en alvidende fortæller, der ikke kan spise sig mæt nok og derfor aldrig rigtig kommer i dybden med nogen.

Bedst fungerer de passager, hvor man sammen med den unge, svigtede Baby må kaste sig fortvivlet ud i den vilde natur, og med den aldrende Baby kan filosofere over den gamle krop og det aldrende sind.

Også sidehistorierne yngler, og mit fokus smuldrer sammen med romanens sammenhængskraft. Tag f.eks. romanens klimaaktivismespor, der aldrig får fat, fordi alle romanens andre historier også vil have plads.

'For evigt' er en roman om den vilde natur i mennesket og den vilde natur som sådan, men flerstemmigheden vingeskyder de tematiske og mellem menneskelige brodde, der kunne være blevet rigtigt lækkert farlige.